

[Arnth Jensen.]

stille med Dørene hver især. Vi har alle sammen grøn Rug paa Loftet, som det siges med et gammelt Ord ude paa Landet.

Saa sagde det ærede Medlem, at Landbefolkningen i Løbet af de sidste halv Hundrede Aar har været stillestaende. Mon den højtærede Undervisningsminister som den ægte Bonde, han er, vil skrive under paa det? Jeg tvivler meget om det og beklager i høj Grad, at et Medlem, der oven i Købet er forhenværende Kulturminister, kan have saa ringe Kendskab til de virkelige Forhold paa Landet. Hvis dette Syn paa Landbefolkningen har været det fremtrædende i det samlede Ministerium, at alle de Landboere, som ikke havde Ministeriets politiske Brillen, kun var grove, materialistiske Egoister, forstaar jeg bedre den ubegribeligt snæversynede Landbrugspolitik, Ministeriet har ført.

Det ærede Medlem fortsætter og siger, at der er ingen Idealisme i den danske Landbefolkning mere. Atter maa jeg forbavses over, at en forhenværende Kulturminister ikke har bedre Kendskab til Forholdene. Jeg tør dristigt paastaa, at der blandt Landboungdommen er lige saa stor, ja, maaske større Idealisme end blandt Byernes unge. Tror det ærede Medlem ikke, at de unge, der paa Landet tit under meget primitive Forhold og med Tilbagelæggelse af store Afstande i al Slags Vejr samles til frivillig Gymnastik, frivillig Aftenundervisning og frivillige Studiekredse, har baade Idealisme og Læretang i sig? Og tror det ærede Medlem, at de havde den Trang i sig, uden at de baade i Hjemmene og i de efter det ærede Medlems Mening forfærdelige Landsbyskoler havde hentet Næring til netop denne Trang? Jeg tror det ikke.

Og maa jeg spørge: Tror det ærede Medlem virkelig, at der ikke har ligget Idealisme bag det Arbejde, der har betydet saa enorme Fremskridt i dansk Landbrugsproduktion? Selv om dette Arbejde selvfølgelig først og fremmest har været baaret af Forvisningen om større Udbytte, vil dog vel ingen paastaa, at de Resultater, der er naaet, vilde være naaet uden Idealisme og Tro paa Sagen.

Det ærede Medlem fører jo for Resten selv Beviset for denne Paastands Rigtighed; der skal en ny Idealisme til, siger han, og den skal komme derigennem, at Landarbejderne nu kommer ind i Arbejdsmandsforbundet. Men er det Frihed og Lighed og Broderskav — med v —, som det ærede Medlem taler om, de skal stoppes med? Nej, de skal have „Sans for Erhvervspolitik og

dermed for al Politik“. Saa kommer der Idé, siger det ærede Medlem, og den skal komme fra Arbejdernes Oplysningsforbund.

Altsaa, en Erhvervspolitik drevet efter socialistisk Recept skaber efter det ærede Medlems Mening Idé, medens en Erhvervspolitik efter andre Linier kun skaber Egoister. Jeg tror ikke, det ærede Medlem ved nøjere Eftertanke vil fastholde denne Betragtning, og altsaa maa han, hvis han vil fastholde sin sidste Teori, ogsaa indrømme, at der bag en Erhvervspolitik efter andre Linier end socialistiske ogsaa kan og maa ligge en Idé.

Men hvad er nu Begrundelsen for alle det ærede Medlems Betragtninger over Forholdene paa Landet? Baggrunden er den, at han vil forsøge at vise, at den danske Landsbyskole er misrøgtet i en saadan Grad, at hvis den ikke forbedres efter det ærede Medlems skolepolitiske Retningslinier, er Kulturen paa Landet i Farezonen. I og for sig maa jeg som Lærer i den danske Landsbyskole glæde mig over den store opdragende Betydning, som det ærede Medlem lægger i Skolens Arbejde; men jeg maa alligevel give en Indsender i „Folkeskolen“ for 28. November, Lærer Knud Grosen, Ret, naar han siger, at det ærede Medlems Krav om Skole, mere Skole, dog vistnok begynder at blive noget overdrevne; selv om jeg ikke vil gaa saa vidt som Hr. Knud Grosen — der i Parentes bemærket i politisk Henseende vistnok staar Regeringspartierne nærmere end jeg, Knud Grosen, der mener, at det ærede Medlem Hr. Borgbjerg lider af Oplysningsdelirium —, saa vil jeg dog sige særlig henvendt til den højtærede Undervisningsminister: Lad os nu tage lidt roligt paa Tingene.

Og jeg vil føje til: Hvis den højtærede Undervisningsminister vil stille sit kommende Skoleforslag som et Forhandlingstilbud, der paa Frivillighedens Grund og afpasset efter Landets økonomiske Forhold fremtræder som et Tilbud til danske Hjem, saa skal jeg fra min Side modtage det med Venlighed. Jeg erkender, at visse Forbedringer i vor Landsbyskole er paa deres Plads, og jeg ønsker, at den højtærede Undervisningsminister med sit store Kendskab til og Indlevelse i den danske Landbefolkning maa faa Held til at finde de rette Veje til en Løsning af Spørgsmaalet til Gavn og Lykke for hele Befolkningen.

Og til det ærede Medlem Hr. Borgbjerg vil jeg sige, at selv om jeg forstaar den gode Hensigt med det ærede Medlems Tale, har hverken denne Tale eller Talen ved Forældrerådsmødet forleden virket